

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10126/2559

พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว จังหวัดกาฬสินธุ์ โจทก์ นางสาวสุรรัตน์หรือแพม วรรณสัมผัสมำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553
มาตรา 142, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7,
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15,
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1,
พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 83,
พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 144, ป.อ.
มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 75, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 221,
พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลย แต่โทษจำคุกให้รอการกำหนดโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ให้คุม
ความประพฤติจำเลยไว้มีกำหนด 1 ปี โดยวางเงื่อนไขคุมความประพฤติ ศาลอุทธรณ์ภาค 4
พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลย แต่เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกและอบรม อัน
เป็นการกำหนดให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแทนการลงโทษทางอาญา ตาม
พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา
142 (1) การที่จำเลยฎีกาขอให้จำเลยปรับปรุงตัวเองอยู่กับครอบครัวแทนการส่งตัวไปควบคุมเพื่อ
ฝึกและอบรม เป็นฎีกาที่โต้แย้งดุลพินิจของศาลเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนตาม มาตรา
180 ต้องห้ามฎีกาตามมาตรา 183 ประกอบมาตรา 180 และไม่มีบทบัญญัติใดให้อธิบดีผู้พิพากษา
ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวอนุญาตให้ฎีกา
ในปัญหาดังกล่าวได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15,
66, 100/1, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 83 ริมเมทแอมเฟตามีนของกลางที่เหลือจาก
การตรวจพิสูจน์ จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม
พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคสอง ขณะ
กระทำความผิดจำเลยมีอายุ 16 ปีเศษ อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ
ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 144
ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 โทษจำคุกให้รอการกำหนดโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ให้คุม
ความประพฤติจำเลยไว้มีกำหนด 1 ปี โดยวางเงื่อนไขคุมประพฤติภายใน 1 ปี ให้จำเลยกระ
ทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควร
มีกำหนด 24 ชั่วโมง ให้ตรวจปัสสาวะทุกครั้งที่มารายงานตัว ห้ามยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและสิ่ง
มีเมาทุกชนิด ห้ามคบหาสมาคมกับบุคคลที่มีความประพฤติไม่ดี ห้ามเที่ยวเตร่ยามวิกาลและ
สถานเริงรมย์ ห้ามเล่นการพนัน ให้เข้าศึกษาเล่าเรียนโดยตั้งใจศึกษาและให้นำหลักฐานการศึกษา
และผลการศึกษามาแสดงทุกครั้งที่มารายงานตัว ริมเมทแอมเฟตามีนของกลางที่เหลือจากการ
ตรวจพิสูจน์ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาแก้เป็นว่า

จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ลดมาตราส่วนโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 จำคุก 2 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 142 (1) ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมยังศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 4 จังหวัดขอนแก่น มีกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดกาฬสินธุ์อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า จำเลยฎีกาแต่เพียงว่าขอให้จำเลยปรับปรุงตัวเองอยู่กับครอบครัว แทนการส่งตัวไปควบคุมเพื่อฝึกและอบรมนั้น เห็นว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลย แต่ยังคงเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นให้ส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกและอบรม อันเป็นการกำหนดให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแทนการลงโทษทางอาญา ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 142 (1) การที่จำเลยฎีกาดังกล่าวเป็นการโต้แย้งดุลพินิจของศาลเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ตามมาตรา 180 ฎีกาของจำเลยจึงต้องห้ามตามมาตรา 183 ประกอบมาตรา 180 และไม่มีบทบัญญัติใดให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาดังกล่าวได้ และแม้ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงอย่างหนึ่ง แต่พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 เป็นกฎหมายเฉพาะ จึงไม่อาจนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 โดยอาศัยพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6 มาใช้บังคับแก่กรณีนี้ได้ ดังนี้ แม้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดกาฬสินธุ์ จะเห็นว่าข้อความที่ตัดสินนั้นเป็นปัญหาสำคัญอันควรสู่ศาลสูงสุดและอนุญาตให้ฎีกาและศาลชั้นต้นส่งรับฎีกาของจำเลยมาก็เป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย พิพากษายกฎีกาของจำเลย

องค์คณะ

วีรา ไวยหงษ์ รินทร์ศรี · พิศล พิรุณ · อาเล็ก จรรยาทรัพย์กิจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/10126/2559>